



GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1460
24072014
364 05.08.2014

Biro
Bp 159 05.08.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru înființarea Zonei Libere Sculeni și a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Sculeni”*, inițiată de domnul deputat neafiliat Petru Movilă (Bp. 159/2014).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propun, în principal, următoarele:

- instituirea regimului de zonă liberă pe o suprafață de 50 de ha în satul Sculeni, Comuna Victoria, județul Iași.

- înființarea Regiei Autonome „*Administrația Zonei Libere Sculeni*”, ca persoană juridică română, coordonată de Consiliul Județean Iași, ce urmează a prelua în proprietate publică și în administrare terenurile aferente zonei libere nou înființate, acestea fiind preluate din administrarea Consiliului Local al comunei Victoria;

- înființarea vămii „Zona Liberă Sculeni”, precum și transformarea punctului vamal Sculeni care va deveni punct de control pentru trecerea frontierei „Zona Liberă Sculeni”;

- stabilirea ca, pentru realizarea investițiilor necesare Regiei Autonome nou înființate, cheltuielile de organizare și funcționare să fie suportate din Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, majorându-se, în mod corespunzător, prevederile din bugetul de stat pentru Ministerul Finanțelor Publice.

II. Observații

1. Cu privire la obiectul de reglementare al inițiativei legislative, precizăm că regimul juridic al zonelor libere este stabilit de *Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare*, care, la art. 1, prevede posibilitatea înființării de zone libere în teritoriile din apropierea punctelor de trecere a frontierei „În scopul promovării schimburilor internaționale și al atragerii de capital străin pentru introducerea tehnologiilor noi, precum și pentru sporirea posibilităților de folosire a resurselor economiei naționale, în porturile maritime și în cele fluviale ale României, în lungul Canalului Dunăre - Marea Neagră, al altor canale navigabile și în teritoriile din apropierea punctelor de trecere a frontierei se poate institui regimul de zonă liberă”.

Totodată, potrivit art. 6 din *Legea nr. 84/1992* și art. 184 alin. (1) din *Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare*, „Înființarea și delimitarea teritorială a zonelor libere, înființarea birourilor vamale și ale punctelor poliției de frontieră se fac prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților administrației publice centrale și locale interesate”. În consecință, dispozițiile invocate vizează înființarea și delimitarea teritorială a zonelor libere prin intermediul unei hotărâri a Guvernului, și nu printr-un act normativ cu valoare de lege, care, în ipoteza dată, ar fi în realitate un act individual.

În situația înființării unei zone libere este necesar un act normativ al Guvernului care să stabilească, odată cu înființarea și delimitarea zonei libere, și norme care să prevadă aspecte privind administrarea acesteia. Astfel, potrivit art. 7 din *Legea nr. 84/1992*, „Prin hotărârea Guvernului de înființare se aprobă regulamentul de organizare și funcționare a zonei libere, regimul de exploatare, administrare și control, modul de percepere a taxelor

și a tarifelor, precum și mijloacele necesare supravegherii vamale și ale poliției de frontieră”.

2. Potrivit art. 6 din *Legea nr. 84/1992*, propunerea pentru emiterea hotărârii Guvernului se realizează de către autoritățile administrației publice centrale și locale interesate. În consecință, în mod cumulativ, autoritățile centrale și locale trebuie să realizeze propunerea pentru emiterea hotărârii. Astfel, este necesară o hotărâre a consiliului local în a cărei rază teritorială se află teritoriul pe care se instituie zona liberă prin care să se propună înființarea zonei libere menționată în inițiativa legislativă. De asemenea, în vederea emiterii hotărârii Guvernului este necesară îndeplinirea procedurii de consultare cu autoritățile administrației publice locale în temeiul *Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative, cu modificările ulterioare*, având în vedere impactul propunerii legislative.

În plus, semnalăm faptul că inițiativa legislativă cuprinde o serie de obligații, inclusiv financiare în sarcina comunei Victoria, fapt ce încalcă *principiul autonomiei locale*, prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituția României, republicată.

3. România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, aplică reglementările vamale comunitare, în special *Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar*, respectiv *Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar*.

Astfel, înființarea zonelor libere și funcționarea acestora sunt reglementate de prevederile Secțiunii 1 – *Zone libere și antrepozite libere* a Capitolului 3 – *Alte tipuri de destinație vamală* al Titlului IV - *Destinația vamală* din *Regulamentul (CEE) nr. 2913/92*, respectiv Capitolul I – *Zonele libere și antrepozitele libere* al Titlului V – *Alte destinații vamale* din *Regulamentul (CEE) nr. 2454/93*.

4. Zonele libere sunt precis delimitate și împrejmuite fie prin îngrădire, fie prin existența unor limite naturale, dispoziții prevăzute la art. 167 alin. (3) din *Codul vamal comunitar* și în art. 3 din *Legea nr. 84/1992*. Astfel, rezultă faptul că regimul de zonă liberă în zona respectivă poate deveni operațional în momentul certificării de către autoritatea vamală a realizării împrejmuirii

și a punctelor de intrare/ieșire din zona liberă, aceasta fiind bazată pe necesitatea exercitării în bune condiții a supravegherii și controlului vamal de-a lungul perimetrului și a punctelor de intrare/ieșire din zona liberă, potrivit art. 167 alin. (3) din *Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992*.

Totodată, având în vedere măsurile suplimentare de securitate prevăzute de *noul Cod vamal al Uniunii*, respectiv în *Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii*, începând cu data de 1 mai 2016, plasarea mărfurilor în zonele libere nu mai este o destinație vamală, ci devine un regim vamal, iar mărfurile sunt supuse controlului vamal la intrare. Spre exemplu, având în vedere noua calitate de regim vamal, zona liberă devine procedură de depozitare, funcționând similar cu actualul regim de antrepozitare vamală. Aceasta înseamnă că, pentru bunurile necomunitare introduse într-o zonă liberă trebuie constituită o garanție pentru a asigura plata taxelor la import și a altor taxe (TVA, accize, dacă este cazul) potențial datorate la importul de bunuri.

5. Semnalăm faptul că, în *Expunerea de motive*, inițiatorul menționează o serie de facilități care ar fi acordate investitorilor prin intrarea în vigoare a soluțiilor preconizate prin inițiativa legislativ, însă, prin *Legea nr. 244/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere*, au fost abrogate facilitățile acordate sub forma:

- exceptării de la plata taxelor vamale și a impozitelor pentru mijloacele de transport și a altor bunuri provenind din străinătate sau destinate altor țări care se introduc în sau se scot din zonele libere (art. 13);

- scutirii de la plata impozitului pe circulația mărfurilor, a accizelor și a impozitului pe profit pentru activitățile desfășurate în zonele libere (art. 14);

- scutirii de taxe vamale pentru mărfurile românești care intră în zonele libere și sunt folosite pentru fabricarea unor bunuri (art. 17);

- scutirii de taxe vamale pentru bunurile românești care se utilizează pentru construcții, reparații și întreținerea de obiective în teritoriul zonelor libere (art. 18).

Aceste facilități au făcut obiectul negocierilor cu Uniunea Europeană pentru acordarea cărora au fost introduse prevederi speciale în *Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană*, aprobat prin

*Legea nr. 157/2005*¹, iar prin inițiativa legislativă se încalcă prevederile tratatului.

Precizăm că, în conformitate cu prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 1900/2004 privind compatibilizarea ajutoarelor de stat existente, acordate în temeiul Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere*, puteau beneficia de ajutor de stat regional acordat sub forma diminuării redevenței pe care agenții economici o plăteau administrațiilor zonelor libere, conform contractelor de concesiune perfectate cu acestea.

6. În ceea ce privește **art. 1** al inițiativei legislative, apreciem că ar fi fost necesară clarificarea regimului juridic al suprafeței de 50 ha, care urmează a fi inclusă în zona liberă, întrucât din *Expunerea de motive* nu rezultă cu claritate care este regimul juridic al acestui/acestor bun/bunuri, iar în art. 3 al propunerii legislative se stabilește că terenurile care intră în perimetrul Zonei Libere Sculeni sunt bunuri proprietate publică, însă fără să se stabilească în concret care sunt acele terenuri, care este titularul dreptului de proprietate (statul sau unitatea administrativ-teritorială), delimitarea lor teritorială prin identificarea clară a vecinătăților. De altfel, art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 84/1992* prevede că „Zonele libere sunt precis delimitate și împrejmuite fie prin îngrădire, fie prin existența unor limite naturale, cum ar fi luciul sau cursul de apă”.

De asemenea, ar fi trebuit avute în vedere și prevederile art. 7 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările și completările ulterioare*, „Culoarul de frontieră și fâșia de protecție a frontierei de stat fac parte din domeniul public al statului și se administrează de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Poliția de Frontieră Română, în condițiile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 445/2002, cu modificările și completările ulterioare”. În acest sens, ar fi fost necesar să fie atașate documentele din care să rezulte regimul juridic al terenurilor (extras de carte funciară, contracte de concesiune etc.), astfel încât să se individualizeze, în concret, bunurile la care face referire **art. 1** din inițiativa legislativă.

¹ pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlandă, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005

7. Referitor la propunerea de înființare a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Sculeni”, în ceea ce privește regimul juridic general al regiilor autonome, menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 3 din *Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare*, „Regiile autonome sunt persoane juridice și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară” și „se pot înființa prin hotărâre a guvernului, pentru cele de interes național, sau prin hotărâre a organelor județene și municipale ale administrației de stat, pentru cele de interes local, din ramurile și domeniile stabilite potrivit art. 2”, statul putându-și rezerva activități economice pe care să le desfășoare în mod exclusiv cu titlu de monopoli de stat, asemenea monopoli, precum și modul lor de administrare stabilindu-se prin legi speciale, potrivit art. 40 din același act normativ.

Dispozițiile art. 3 din *Legea nr. 15/1990*, referitoare la înființarea regiilor autonome de interes național prin hotărâre a Guvernului, trebuie avute în vedere în contextul celorlalte dispoziții ale *Legii nr. 15/1990*, prin care legiuitorul a urmărit, la vremea respectivă (astfel cum rezultă atât din titlu, cât și din conținutul acesteia) reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.

Astfel, potrivit art. 1 și art. 57 alin. (1) din același act normativ, „Unitățile economice de stat, indiferent de organul în subordinea căruia își desfășoară activitatea, se organizează și funcționează, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, sub forma de regii autonome sau societăți comerciale”, iar „Înființarea regiilor autonome și a societăților comerciale potrivit prezentei legi se va face în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, cu excepția unităților agricole de stat, pentru care termenul este de 9 luni”. Așa fiind, în aplicarea *Legii nr. 15/1990* și în termenele prevăzute de aceasta au fost înființate regii autonome prin transformarea unităților economice de stat de la vremea respectivă.

În mod corespunzător, trebuie interpretate și dispozițiile privind patrimoniul regiilor autonome, inclusiv dreptul de proprietate al regiilor autonome asupra bunurilor din patrimoniul acestora, în contextul în care acesta se constituia, la vremea respectivă, din patrimoniul unităților economice de stat, astfel transformate în regii autonome, potrivit *Legii nr. 15/1990*, ca o etapă necesară/intermediară în trecerea activității economice a acestora la economia de piață.

Ulterior *Legii nr. 15/1990*, au fost adoptate *Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare*,

aplicabilă societăților comerciale atât celor rezultate ca urmare a reorganizării unităților economice de stat potrivit *Legii nr. 15/1990*, cât și celor ulterior înființate, precum și *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997*, „Regiile autonome organizate în temeiul *Legii nr. 15/1990* (...) indiferent de autoritatea în coordonarea căreia își desfășoară activitatea, se reorganizează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență”, iar „Ministerele de resort și celelalte autorități ale administrației publice centrale sau locale sub autoritatea cărora sunt organizate și funcționează regii autonome au obligația ca, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, să definitiveze programele de reorganizare a regiilor autonome”.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță, „(1) După elaborarea programelor prevăzute la art. 1 alin. (2), regiile autonome care nu sunt supuse procedurii de dizolvare și lichidare vor fi reorganizate ca societăți comerciale, în formele prevăzute de lege la data reorganizării. (2) Societățile comerciale pe acțiuni rezultate în urma reorganizării regiilor autonome având ca obiect activități de interes public național vor fi denumite companii naționale sau societăți naționale, după caz, și vor fi supuse procesului de privatizare”.

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) din ordonanță, „Regiile autonome pentru care, pe baza programelor prevăzute la art. 1 alin. (2), s-a decis reorganizarea ca societăți comerciale, vor putea fi divizate în conformitate cu prevederile actului administrativ individual de reorganizare”, iar potrivit art. 8 „Autoritățile administrației publice centrale (...) care au sub autoritate regii autonome vor proceda la reorganizarea acestora, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, iar „În cazul regiilor autonome de interes național sau cu specific deosebit, care se reorganizează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, termenul prevăzut la alineatul precedent poate fi prorogat, prin hotărâre a Guvernului, cu cel mult 6 luni”.

Astfel, forma de organizare regie autonomă a fost prevăzută ca o formă intermediară de funcționare a unei persoane juridice, pentru a realiza trecerea de la economia centralizată la economia de piață. Regiile autonome au constituit o etapă intermediară de organizare, de trecere de la unitățile economice de stat la societăți comerciale sub diferite denumiri companii naționale, societăți naționale etc.

În consecință, apreciem că, în prezent, nu se justifică înființarea unor regii autonome.

În ceea ce privește regimul juridic al zonelor libere, dispozițiile art. 8 alin. (1) din *Legea nr. 84/1992* prevăd că „*Administrațiile zonelor libere funcționează ca regii autonome, care se pot reorganiza ca societăți comerciale sau companii naționale, aflate sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului sau sub autoritatea administrației publice locale, după caz*”.

Astfel, dispozițiile din actele normative mai sus menționate trebuie interpretate în sensul că administrațiile zonelor libere ar trebui să se realizeze de către societăți comerciale sau companii naționale.

8. Cu privire la **art. 4** și **art. 6** din inițiativa legislativă, prin care se aprobă transmiterea fără plată în proprietatea publică și în administrarea Regiei Autonome „*Administrația Zonei Libere Sculeni*” a terenurilor de la art. 1 alin. (1), menționăm că textul este neclar, întrucât nu se prevede din proprietatea cărui titular se transferă bunurile și în proprietatea publică a cărui titular ajung aceste bunuri. Menționăm că, potrivit art. 136 din *Constituție*, titularii dreptului de proprietate publică sunt statul sau unitățile administrativ-teritoriale.

De asemenea, drepturile reale specifice dreptului de proprietate publică sunt dreptul de administrare, dreptul de concesiune, dreptul de închiriere și dreptul de folosință gratuită. Potrivit art. 136 alin. (4) din *Constituție* bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. În acest context, nu se poate determina natura juridică a operațiunii de „*transmitere, fără plată, în proprietate publică*”.

Menționăm, totodată, că transmiterea bunurilor proprietate publică, în funcție de regimul lor juridic, se face în conformitate cu prevederile art. 9 și 10 din *Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare*. De asemenea, constituirea drepturilor reale specifice dreptului de proprietate publică se realizează în condițiile art. 867-875 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*, schimbarea titularului dreptului de administrare realizându-se în condițiile art. 869 din *Codul civil*.

Aceleași observații sunt valabile și cu privire la **art. 5** al inițiativei legislative, care prevede aceeași operațiune juridică prevăzută de **art. 4**. Utilizarea sintagmei „*diminuarea corespunzătoare a patrimoniului Consiliului Local al Comunei Victoria*” nu are nicio semnificație juridică, întrucât titular al dreptului de proprietate publică poate fi statul sau o unitate

administrativ-teritorială, și nu Consiliul Local. Potrivit art. 36 alin. (2) lit. c) și alin. (5) lit. a) din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, consiliul local exercită „atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului” și „hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii”.

9. Referitor la **art. 7** din propunerea legislativă, precizăm că deschiderea de noi birouri vamale, puncte vamale se face în condițiile art. 5 alin. (2) și art. 7 alin. (2) și (3) din *Legea nr. 86/2006*².

10. În ceea ce privește **art. 8** și **art. 9** ale inițiativei legislative, privind regimul vamal în zonele libere, ar fi trebuit să se aibă în vedere prevederile art. 183-199 din *Legea nr. 86/2006*, pentru a nu crea paralelisme legislative sau dispoziții contradictorii, interzise de normele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

11. Cu privire la **art. 10** din propunerea legislativă, referirea la „anunțarea prealabilă a Regiei Autonome Administrația Zonei Libere Sculeni”, apreciem că exercitarea atribuțiilor de control ale autorităților vamale, ale poliției de frontieră și ale altor instituții ale statului român se realizează conform procedurii stabilite de legislația în vigoare, fiind nejustificată anunțarea unor alte subiecte determinate de drept despre efectuarea controlului.

12. Referitor la **art. 13** al inițiativei legislative, care prevede că „activitatea de concesionare și închiriere de terenuri și construcții aparținând Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Sculeni”, în Zona Liberă Sculeni, se face, prin licitație, de către regia autonomă în conformitate cu legislația în vigoare, sub îndrumarea și coordonarea

² ART. 5

(2) În cadrul birourilor vamale se pot înființa puncte vamale

ART. 7

(2) Deschiderea de noi birouri vamale de frontieră sau închiderea celor existente se face prin hotărâre a Guvernului.

(3) Direcțiile regionale vamale, birourile vamale de interior și punctele vamale se înființează prin decizie a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Consiliului Județean Iași”, apreciem că, în ceea ce privește posibilitatea ca o regie autonomă să aibă calitatea de concedent pentru bunuri proprietate publică, urmează a fi avute în vedere dispozițiile art. 136 din *Constituție*, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, cu modificările ulterioare*, precum și regimul juridic al regiilor autonome, stabilit de *Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare*.

Dispozițiile din legea fundamentală prevăd că bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. Din art. 1 alin. (2), art. 5 și art. 59 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006* rezultă că regiile autonome nu se numără printre entitățile care ar putea avea calitatea de concedent, această calitate putând-o avea în mod excepțional companiile naționale, societățile naționale sau societățile comerciale aflate în subordinea, sub autoritatea sau coordonarea entităților prevăzute la art. 5 din actul normativ menționat, care au fost înființate prin reorganizarea regiilor autonome. În acest sens, art. 13 din propunerea legislativă ar fi trebuit corelat cu definiția contractului de concesiune din art. 1 alin. (2) și cu prevederile art. 5 și 59 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006*, avându-se în vedere în același timp regimul juridic al regiilor autonome, stabilit potrivit *Legii nr. 15/1990*, dar și regulile de procedură în materia concesiunii bunurilor proprietate publică.

În ceea ce privește utilizarea noțiunii de „concesiune”, în cadrul art. 13, cu privire la bunurile proprietate privată (terenuri și construcții aparținând regiei), precizăm că din conținutul inițiativei legislative nu rezultă cu claritate care este intenția de reglementare în ceea ce privește utilizarea sintagmei „activitatea de concesionare”, iar, potrivit *Constituției*, „dreptul de concesiune” este un drept real specific dreptului de proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

Astfel, potrivit art. 871 din *Codul civil*, dreptul de concesiune este un drept real principal corespunzător proprietății publice. Proprietatea privată, indiferent de titular, are regimul juridic stabilit de art. 44 din *Constituție* și art. 555-772 din *Codul civil*, bunurile proprietate privată putând fi închiriate sau, eventual, asupra acestor bunuri putând fi constituite dezmembrăminte ale dreptului de proprietate.

O astfel de „derogare” de la *Codul civil* nu ar face decât să realizeze o confuzie între dreptul de proprietate publică și dreptul de proprietate privată,

cu încălcarea art. 44 și 136 din *Constituție*, care stabilesc distinct cele două regimuri de proprietate.

13. În ceea ce privește **art. 14**, apreciem că textul este eliptic, putând genera confuzie, întrucât nu se poate determina la ce patrimoniu se referă și nici care sunt părțile care vor încheia protocolul la care se face referire.

14. La **art. 15** din propunerea legislativă se reglementează modalitatea de acoperire a cheltuielilor de organizare și funcționare ale Regiei Autonome „*Administrația Zonei Libere Sculeni*”, respectiv din Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului.

Potrivit art. 30 alin. (2) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „*Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului se repartizează unor ordonatori principali de credite ai bugetului de stat și ai bugetelor locale, pe bază de hotărâri ale Guvernului, pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar*”.

Precizăm că alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pentru bugetele locale se face prin majorarea sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat sau a transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale pentru investiții finanțate parțial din împrumuturi externe, după caz.

În acest sens, precizăm că finanțarea înființării Zonei Libere Sculeni și a Regiei Autonome „*Administrația Zonei Libere Sculeni*” nu se încadrează în categoria cheltuielilor urgente sau neprevăzute.

De asemenea, în cadrul aceluiași art. 15 al inițiativei legislative este desemnat Ministerul Finanțelor Publice (MFP) ca instituție căreia îi va fi majorat bugetul pentru realizarea investițiilor necesare Regiei Autonome nou înființate, însă acest lucru nu poate fi realizat, întrucât, potrivit prevederilor *Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare*, MFP nu are ca atribuții finanțarea din bugetul propriu a cheltuielilor de organizare și funcționare a investițiilor regiilor autonome.

15. Măsurile de sprijin financiar prevăzute pentru Regia Autonomă nou înființată, sub forma acoperirii cheltuielilor de organizare și administrare a acestei regii de la bugetul de stat, precum și darea în administrare fără plată către aceasta a terenurilor aferente zonei libere reprezintă măsuri susceptibile a fi considerate de natura ajutorului de stat.

Ajutorul de stat se poate acorda sub formă de ajutor individual, instituit printr-un act normativ/administrativ, care trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

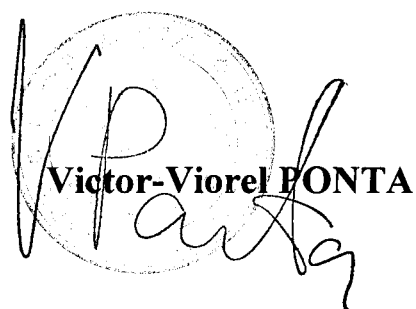
- autoritatea care gestionează ajutorul de stat individual;
- obiectivul ajutorului de stat;
- valoarea ajutorului de stat;
- criteriile și condițiile pe baza regulamentului comunitar relevant;
- procedura de acordare, verificare, control, monitorizare și raportare a ajutorului de stat etc., derulată de către autoritatea care gestionează ajutorul de stat individual.

Referitor la facilitățile prevăzute de propunerea legislativă pentru Regia Autonomă „*Administrația Zonei Libere Sculeni*”, considerăm că acestea pot fi acordate numai după parcurgerea procedurii de notificare de către Consiliul Județean Iași (în calitate de coordonator al activității regiei autonome) și obținerea deciziei de autorizare din partea Comisiei Europene, în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, cu modificările și completările ulterioare*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,



Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului